

Temps Ordinari - Cinquè diumenge

[Is 58,7-10](#)

[1 Co 2,1-5](#)

[Mt 5,13-16](#)

Estem llegint continuadament del 4t al 9è diumenge de durant l'any, el Sermó de la Muntanya. La festa de la Candelera va desplaçar la celebració litúrgica del diumenge passat on s'haurien llegit les benaurances. Dins les múltiples aproximacions al seu meravellós contingut voldria assenyalar-ne dues que il·luminen tot el Sermó. Són vuit portes que permeten feliçment entrar per escoltar i entendre Jesús, el regnat de Déu i, ensem, són vuit fonts solidàries que desemboquen en felicitat. Podríem dir-ne les benaurances del voluntari, que té com a model i capdavanter el mateix Jesús que les proclama. El fragment de l'evangeli d'avui produeix una certa paradoxa. Més endavant en el Sermó Jesús exigeix amb contundència que la mà esquerra no sàpiga què fa la dreta, i avui demana als deixebles decididament que siguin llum del món, és a dir, que tothom pugui veure les seves obres bones i lloïn Déu. És contradictori? El deixeble ha de ser un pur canal de la misericòrdia de Déu. En un extrem aboca al món tota la lluminosa sol·licitud de Déu i, en l'altre, retorna a Déu íntegrament el fruit de la seva acció. No se'n reté res. L'esquerra no sap. En canvi, tothom ha de saber que aquella delicadesa ve de Déu. Sembla que Sant Pau queda tocat per aquesta invitació a les bones obres que són glòria de Déu. Insisteix repetidament, "Som obra seva: Déu ens ha creat en Jesucrist, i ens ha destinat a realitzar les bones obres que ell mateix havia preparat perquè visquéssim practicant-les" (Ef 2,10). "Déu és prou poderós per a omplir-vos de gràcies de tota mena i fer que tingueu sempre tot el que necessiteu amb prou abundància per a practicar tota mena d'obres bones" (2Co 9,8). Sant Ignasi en treu una subtil conseqüència: cal donar gràcies a Déu de poder fer el bé. Les bones obres són vida del qui les practica. La llum que donen no és un afegit sinó el resultat de la naturalesa intrínseca del deixeble. És fill de la llum. És llum, llum del món, igualment com Jesús que es defineix com a llum del món. Ara bé, quines serien aquestes obres que donen llum i gust saborós a tot l'entorn? Isaïes, en la primera lectura n'ha esmentat un reguitzell, compartir el pa, acollir el pobre, vestir el nu, deixar en préstec, trencar els jous, no judicar. El salm insistia en el mateix en dir que "el just reparteix el que té, ho dona els pobres... és compassiu i benigne...". El Papa, en la darrera encíclica, La joia de l'Evangeli (n. 24), llista cinc actuacions que són bona nova per tothom. La primera consisteix precisament en **avançar-se** a l'hora d'estimar, en "primerejar", diu ell, tal com fa Déu que ens ha estimat primer. La segona consisteix en **embrancar-se** amb l'altre. Hi ha mil maneres. El Papa posa com exemple el rentapeus de dijous sant. Però no es tracta només d'actuacions puntuals. La proposta tercera ho allarga fins a **acompanyar** l'altre amb paciència i amb generositat. En el mateix sermó Jesús recomana que si se't demana el vestit, donis també el mantell i si se't requereix portar una càrrega un quilòmetre que la portis dos. Encara resumeix el Papa en una quarta proposta la urgència de **donar fruit**. En la paràbola de les sarments unides al cep, aquesta és la promesa de Jesús en el seu comiat. Estan destinats a donar fruit abundant. Finalment insisteix el Papa en la **celebració** de tot l'anterior. La bellesa de la litúrgia és glòria de Déu. La comunitat, el mostrar com ens estimem i l'agraïment eucarístic, coronen el disseny de Déu. Tot plegat respon a una saviesa espiritual nascuda de Jesús, Pau ho delata: "Mentre era enmig vostre, vaig decidir de no conèixer res més que Jesucrist, i encara crucificat". Les bones obres realitzades enmig de la fosca comporten donar vida, deixant-hi la vida.

ETIQUETES

OBRES LLUM VIDA